

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

română

روماني

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Aducerea dovezilor privind judecata celui care caută ajutor la altcineva în afară de Allah

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Aducerea dovezilor privind judecata celui care caută ajutor la altcineva în afară de Allah

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Autor Renumitul învățat, Sheikh
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abd Allah ibn Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Capitolul 2:

Hotărârea privind căutarea ajutorului la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)

Toată Lauda I se cuvine lui Allah, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Mesagerului lui Allah, asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care urmează călăuzirea sa.

În cele ce urmează: ziarul kuweitian „Al-Mujtama” a publicat în ediția sa cu numărul 15, apărut la data de 19/4/1390 H. niște rânduri sub titlul: „În amintirea nașterii nobilului Profet”. Aceste rânduri conțineau cererea ajutorului de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și căutarea sprijinului său în vederea salvării națiunii și eliberării ei din dezbinarea și neînțelegerile în care a căzut. Textul era semnat de o persoană care s-a prezentat sub numele „Aminah”. Mai jos este redat un fragment din aceste rânduri:

O, Mesager al lui Allah, salvează o lume... care aprinde războiul și arde în flăcările sale,

„O, Mesager al lui Allah, salvează o comunitate... a cărei călătorie de noapte prin întunericul îndoielii

s-a prelungit.”

O, Trimis al lui Allah, salvează o națiune... ale
cărei viziuni s-au pierdut în labirinturile durerii.

Apoi a continuat să spună:

Grăbește biruința, așa cum ai grăbit-o... în ziua de
la Badr, când L-ai chemat pe Allah

și astfel, umilința s-a preschimbat într-un ajutor
divin măreț... Într-adevăr, Allah are oștiri pe care nu
le vezi.

(Astfel, această autoare își îndreaptă chemarea și
implorarea către Mesagerul (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), cerându-i să
vină în ajutorul națiunii prin grăbirea victoriei,
uitând sau neștiind că victoria este doar în Mâna lui
Allah, și nu în mâna Profetului (Pacea și
binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nici a
vreunei alte creaturi, așa cum a Spus Allah
Preaînaltul în Cartea Sa cea limpede:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

„Victoria nu poate veni decât de la Allah Al-'Aziz
[Puternicul], Al-Hakim [Înțeleptul];” [Coran, 3:126].
Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...﴾

„Dacă Allah vă va ajuta, nimeni nu vă va putea
învinge, dar dacă El vă va părăsi, cine este acela care

ar putea să vă ajute după El...” [Coran, 3:160].

Această practică, constând în invocare și cerere de ajutor, reprezintă îndreptarea unui tip de adorare către altcineva decât Allah Preaînaltul. Este stabilit pe baza Textelor revelate și a consensului învățaților că acest lucru nu este permis și că Allah Preaslăvitul a creat făpturile pentru a-L adora, a trimis Mesagerii și a pogorât Scripturile pentru a clarifica această adorare și pentru a chema la ea, așa cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există alt dumnezeu în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿الرَّ كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٥٠﴾

„Alif, Lam, Ra'. [Aceasta] este o Carte ale cărei Versete sunt bine întocmite, apoi tâlcuite de către un Întelept [Hakim], Khabir [Bineștiutor].

Nu-L adorați decât pe Allah. Cu adevărat eu sunt [Trimis] pentru voi de la El, ca prevenitor și vestitor de bine,” [Coran, 11:1-2].

Așadar, Cel Preaînalt a clarificat în aceste Versete clare că El nu i-a creat pe oameni și pe djinni decât pentru a-L adora numai pe El, Unicul, fără parteneri, și a arătat că i-a trimis pe Mesageri (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) pentru a porunci această adorare și pentru a interzice opusul ei. Și ne-a înștiințat Allah Atotputernicul că El a orânduit cu claritate Versetele Cărții Sale și le-a detaliat, pentru a nu fi adorat altcineva în afară de El, Preaslăvitul.

Și este binecunoscut faptul că adorarea înseamnă Credința în Unicitatea lui Allah și supunerea față de El, prin îndeplinirea a tot ceea ce El a Poruncit și delăsarea de tot ceea ce El a oprit. Iar Allah a Poruncit și a înștiințat despre aceasta în numeroase Versete, printre care Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

„Și nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah,

cu credință curată și statornică în religia Lui...”
[Coran, 98:5]. Și Cuvântul lui Allah Atotputernicul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهَهُ...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:2-3].

Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase și toate indică obligativitatea dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul, și renunțarea la adorarea oricui altcuiva în afara Sa, dintre Profeți și alții.

Și fără îndoială că ruga este unul dintre cele mai importante și mai cuprinzătoare acte de adorare.

De aceea, se impune ca aceasta să fie sincer devotată numai lui Allah, după cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14]. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Această îndrumare de a-L consacra pe Allah în mod exclusiv în invocare se aplică tuturor creațiilor, atât profeților, cât și celorlalți; iar Cuvântul Său:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuți!” [Coran, 10:106]. Este un mesaj adresat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și este știut că Allah Preaslăvitul l-a protejat de politeism (Șirk), însă scopul este avertizarea celorlalți. Apoi El Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

„Și nu chema în locul lui Allah ceea ce nu-ți este spre folos și nici spre stricăciune, căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuiți!” [Coran, 10:106]. Acesta este un mesaj adresat Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), însă scopul acestuia este avertizarea altora, deoarece este cunoscut faptul că Allah Preaslăvitul și Preaînaltul L-a protejat pe Mesagerul Său de politeism (Șirk), apoi Allah Preaînaltul a înăsprit interdicția și avertizarea, Spunând:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

„...căci de vei face [aceasta], tu vei fi dintre cei nelegiuiți!” Atunci când termenul „nedreptate” (Zulm) este menționat în mod absolut, prin el se înțelege Șirk-ul (politeism) major, așa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

„...Iar necredincioșii sunt nelegiuiți!” [Coran, 2:254]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociați este fărădelege mare!” [Coran, 31:13]. Așadar, dacă chiar stăpânul Fiilor lui Adam, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ar fi dintre

cei nedrepti dacă ar invoca pe altcineva în afară de Allah, atunci ce se poate spune despre alții?!

Astfel, din aceste Versete și din altele reiese că ruga îndreptată către altcineva în afară de Allah, fie că este vorba de morți, copaci, idoli sau altele asemenea, este o formă de politeism (Şirk) față de Allah, Atotputernicul și Preamăritul. Aceasta contrazice Unicitatea lui Allah în adorare, care reprezintă scopul creării djinilor și a oamenilor, a trimeriei Mesagerilor și a pogorării Scripturilor, și o opoziție față de sensul [mărturisirii]: „La ilaha illa Allah”, care respinge adorarea oricui altcuiva în afară de Allah și o confirmă numai pentru Allah Unicul, așa cum Allah Preaslăvitul și Preaînaltul a Spus:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel Preaînalt și] Al-Kabir [Cel mai Măreț].” [Coran, 22:62].

Aceasta este baza religiei și fundamentul Islamului, iar actele de adorare nu sunt considerate valabile decât dacă această bază este corectă, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

„Vi s-a revelat ție și acelora de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre cei care pierd.” [Coran, 39:65]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

(...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)

„...dar dacă ei i-ar fi alăturat Lui asociați, ar fi fost în deșert [tot] ceea ce ei au făcut.” [Coran, 6:88].

Din cele prezentate anterior reiese clar că Religia Islamului și mărturisirea „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)” au două principii fundamentale:

Unul dintre acestea este ca adorarea să fie îndreptată exclusiv către Allah, Unicul, fără a I se face vreun asociat. Astfel, cel care îi invocă pe cei morți dintre Profeți sau alții, sau invocă idolii, copacii, pietrele sau altele dintre creaturi, sau le cere ajutorul, sau caută apropierea de aceștia prin jertfe și jurăminte, sau se roagă lor, sau se prosternează lor, i-a luat drept stăpâni în afară de Allah și i-a făcut asociați cu El, Preaslăvitul și Preaînaltul, contrazicând și negând semnificația cuvintelor „La ilaha illa Allah (Nu există alt dumnezeu în afară de Allah)”.

Al doilea principiu este adorarea lui Allah Preaînaltul doar potrivit Legii (Shariah) Profetului

și a Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Așadar, cel care inovează în religie un lucru pe care Allah nu l-a permis, nu îndeplinește sensul mărturisirii că Mohammed este Trimisul lui Allah, iar fapta sa nu îi va fi de folos și nu va fi acceptată de la el. Allah Cel Plin de Măreție a Spus:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

„Și vom preschimba faptele pe care ei le-au făcut în țărână risipită.” [Coran, 25:23]. Prin faptele menționate în acest Verset se au în vedere faptele persoanei care a murit în stare de politeism, făcându-I asociați lui Allah, Atotputernicul și Preaslăvitul.

Aici se includ, de asemenea și faptele inovate pe care Allah nu le-a permis, căci ele vor fi în Ziua Învierii precum pulberea spulberată, deoarece nu sunt în conformitate cu Legea Sa pură, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Cine introduce în această religie ceva ce nu face parte din ea, acel lucru îi va fi respins.” Consemnat de Bukhari și Muslim.

În concluzie, această scriitoare și-a îndreptat implorarea și ruga către Profet (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și s-a îndepărtat de Allah Stăpânul lumilor, în a Cărui Mână se află sprijinul, răul și binele, iar nimeni altcineva nu deține vreun control asupra acestora.

Fără îndoială că aceasta este o nedreptate uriașă și gravă, iar Allah Atotputernicul a Poruncit să fie invocat doar El și a promis că le va răspunde celor care se roagă Lui, iar pe cel care se arată trufaș față de aceasta l-a amenințat cu intrarea în Iad, așa cum a Spus Cel Atotputernic:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

„Și Domnul vostru Zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți”. [Coran, 40:60]. Adică: supuși și umiliți. Acest Verset nobil indică faptul că ruga este un act de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o împlinească va avea ca sălaș Iadul. Așadar, dacă aceasta este starea celui care se semețește și este prea mândru pentru a îndrepta rugă către Allah, atunci cum va fi starea celui care îndreaptă rugă către altcineva în afară de El și se îndepărtează de Allah, în timp ce El, Preaînaltul, este Cel Apropiat, Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel Puternic peste toate lucrurile, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (٧٨)

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă [prin ascultare] și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!” [Coran, 2:186]. Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat în hadisul autentic că ruga este un act de adorare și i-a spus vărului său, Abdullah bin Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său):

«أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

„Fii cu grijă față de (respectarea Poruncilor lui) Allah și Allah va avea grijă de tine și te va proteja. Ai grijă de (respectarea Poruncilor lui) Allah și Îl vei găsi pe Allah înaintea ta (călăuzindu-te, protejându-te, susținându-te). Dacă ceri (și te rogi), cere (numai) de la Allah, iar când cauți ajutorul, caută ajutorul (numai) la Allah.” Consemnat de Tirmidhi și alții.

Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً؛ دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care a murit chemând (invocând) alături de Dumnezeu un egal (altă divinitate) va intra în Iad.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Sahih Bukhari și Muslim, a fost consemnat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a fost întrebat: Care păcat este cel mai mare? El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

„Să îi faci lui Allah un egal, deși El este Cel Care te-a creat.” Iar ‘Nid’ (egalul/asociatul) desemnează pe cel asemănător și echivalentul (cuiva). Așadar, oricine cheamă (în rugă) pe altcineva în afară de Allah, îi cere ajutorul, face jurămintе în numele său, îi oferă jertfe sau îi aduce vreo formă de adorare în afară de cele menționate anterior, l-a luat drept egal, fie că este vorba despre un Profet, un om dintre cei pioși și aleși, un Înger, un djin, un idol sau oricare altă creatură.

În acest context s-ar putea pune următoarea întrebare: care este hotărârea cu privire la adresarea unei cereri unui om aflat în viață pentru ceea ce stă în puterea sa, precum și la căutarea ajutorului în chestiunile tangibile care stau în puterea sa? Răspunsul este că acest lucru nu constituie o formă de politeism, ci face parte din lucrurile obișnuite, permise printre musulmani, așa

cum a Spus Allah Preaînaltul în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿...فَاسْتَعَاثُهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

„...Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui...” [Coran, 28:15]. Și după cum a Spus Allah Preaînaltul, de asemenea, în povestea Profetului Moise (Pacea fie asupra sa):

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

„Și a ieșit din ea, așteptând cu frică...” [Coran, 28:21]. Așa cum omul caută liniștirea și ajutorul în companionii săi în vreme de război și în alte diverse împrejurări ale vieții, în care oamenii depind unii de alții.

Și Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să-i facă cunoscut comunității sale faptul că el nu deține nicio putere, nici de a face bine și nici de a face rău nimănui. Astfel, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا

رَشَدًا ۝﴾

„Spune [o, Mohammed]: „Eu Îl chem numai pe Domnul meu și nu-I fac Lui niciun asociat!

Spune: „Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!” [Coran,

72:21-22]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٢﴾﴾

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.” [Coran, 7:188].

Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Este binecunoscut faptul că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu se ruga decât Domnului Său, așa cum s-a relatat despre el că, în ziua bătăliei de la Badr, căuta liniștirea și cerea ajutorul lui Allah. Îi cerea victoria asupra dușmanului său, stăruind în aceasta și spunând: „O, Doamne! Îndeplinește-mi ceea ce mi-ai promis!”, până când marele as-Siddiq, Abu Bakr (Allah să fie mulțumit de el), a spus: „Îți este de ajuns, o, Mesager al lui Allah, căci Allah îți va îndeplini ceea ce ți-a promis.” Iar Allah Preaslăvitul a revelat în această privință Cuvântul Său (Preaînaltul):

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ ﴿٧٣﴾﴾

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor Domnului vostru și El v-a răspuns: „Cu adevărat, Eu vă voi ajuta cu o mie de Îngeri, rânduindu-i unul după altul.”” [Coran, 8:9]. Astfel, Allah a menționat în aceste Versete ruga lor de ajutor și i-a înștiințat că El le-a răspuns, sprijinindu-i cu Îngeri pentru a le vesti biruința și a le aduce liniștea și Allah Preaslăvitul a arătat că victoria nu vine de la Îngeri, ci vine doar de la El. Allah Preaînaltul, a Spus:

﴿وَمَا تَنْصُرُوا إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

„Și nu este victorie decât numai de la Allah...” [Coran, 3:126]. Și a Spus Allah Cel Preamăreț:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾﴾

„Allah v-a făcut învingători la Badr când voi erați slabi [puțini la număr]. Deci fiți cu frică de Allah și poate că voi o să fiți mulțumitori!” [Coran, 3:123]. Astfel, Allah Preaînaltul a clarificat în acest Verset că El, Preaslăvitul, este Cel care le-a dăruit victoria în ziua Bătăliei de la Badr, iar din aceasta se înțelege că armele și puterea pe care ei le-au avut, precum și ajutorul cu care i-a sprijinit prin Îngeri sunt doar cauze ale victoriei, mijloace de vestire ale biruinței și de liniștire, însă victoria nu vine din ele, ci este numai de la Allah. Așadar, cum îndrăznește această autoare, sau oricine altcineva să își îndrepte cererea de ajutor și de victorie către Profet (Pacea

și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și să se întoarcă de la Domnul lumilor, Stăpânul fiecărui lucru și Cel care are Putere asupra tuturor lucrurilor?!

Nu există nicio îndoială că aceasta este una dintre cele mai respingătoare forme de ignoranță, ba chiar una dintre cele mai grave forme de politeism. Prin urmare, autoarea trebuie să se căiască sincer înaintea lui Allah Preaslăvitul, iar căința sinceră presupune mai multe aspecte, și anume: Primul: Căința pentru ceea ce a făcut. Al doilea: Renunțarea la ceea ce s-a săvârșit. Și al treilea: Hotărârea fermă de a nu se mai întoarce la acel păcat, din respect față de Allah și din devotament sincer față de El, din supunere față de Porunca Sa și ferindu-se de ceea ce a interzis. Aceasta este căința adevărată. Și mai există un al patrulea aspect, specific situației în care nedreptatea a fost comisă față de creaturi, și anume: Restituirea dreptului celui îndreptățit sau obținerea iertării din partea acestuia.

Allah le-a Poruncit robilor Săi să se căiască și le-a promis că le va accepta căința, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

„Și căiți-vă cu toții, o, voi dreptcredincioșilor, față de Allah, pentru ca voi să izbândiți!” [Coran,

24:31]. Și a Spus despre creștini:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(٧١)

„Și, oare, nu vin ei să se căiască la Allah și să-I ceară Lui iertare? Iar Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 5:74]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾^(٧٢) يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا﴾^(٧٣) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^(٧٤)

„Și cei care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah [să fie omorât], decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa.

Și va fi sporit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit-

În afară de cel care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este Ghafur [Iertător], Rahim [Îndurător].” [Coran, 25:68-70]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾^(٧٥)

„El este Cel Care primește căința robilor Săi și

Iartă pentru faptele cele rele și El Știe ce faceți.”
[Coran, 42:25].

Și s-a relatat într-un hadis autentic că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَحِبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islamul anulează și șterge toate păcatele înfăptuite înainte de acceptarea lui, iar căința, de asemenea, șterge toate păcatele de dinaintea ei.”

Aceste cuvinte concise au fost redactate din cauza gravității pericolului politeismului (Șirk-ului) și a faptului că acesta este cel mai mare dintre păcate, de teamă ca oamenii să nu fie induși în eroare de cele afirmate de această autoare și din obligația de a oferi un sfat sincer de Dragul lui Allah și al robilor Săi. Îl rog pe Allah Preaslăvitul să facă aceste cuvinte folositoare, să îndrepte starea noastră și a tuturor musulmanilor, să ne dăruiască tuturor înțelegerea Religiei și statornicie în ea, și să ne protejeze pe noi și pe musulmani de răul din sufletele noastre și de faptele noastre rele. Cu adevărat El este Ocrotitorul a toate acestea și El are Putere asupra tuturor lucrurilor.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra robului și trimisului Său, Profetul nostru Mohammed, și asupra neamului său și a companionilor săi.

Capitolul 3:

Hotărârea religioasă privind cererea de ajutor de la djini și diavoli și a făgăduințelor făcute lor

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către oricine dintre musulmani o va vedea. Fie ca Allah să îmi acorde mie și lor reușita de a ne ține ferm de Religia Sa și de a rămâne statornici în ea. Amiin.

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră!

Acestea fiind spuse: unii dintre frați m-au întrebat despre ceea ce fac unii dintre ignoranți, și anume despre rugile îndreptate către oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul și căutarea ajutorului la acesta în situațiile dificile; precum rugile îndreptate către djini și căutarea adăpostului la aceștia, precum și jurămintele aduse în numele lor și jertfele făcute pentru ei. Printre acestea se numără cuvintele unora: „O, voi cei șapte”, adică: șapte dintre căpeteniile djinilor, luați-l, frângeți-i oasele, beți-i sângele, mutilați-l, o, voi cei șapte, faceți-i cutare lucru.” Sau cuvintele unora „Luați-l, o, djinni ai amiezii, o, djinni ai după-amiezii” lucru care se regăsește adesea în unele regiuni sudice. Din această categorie intră și rugile îndreptate către

morți din rândul Profeților, al oamenilor evlavioși și al altora, precum și rugile îndreptate către Îngeri și căutarea adăpostului la aceștia. Toate acestea și altele asemenea lor sunt săvârșite de mulți dintre cei care pretind că aparțin Islamului, din ignoranța lor și din imitarea celor de dinaintea lor. Unii poate că minimalizează această chestiune și se justifică spunând: „Acestea sunt doar vorbe pe care le rostim cu limba, dar nu credem în ele.”

M-a întrebat și despre hotărârea privind căsătoria cu cei cunoscuți pentru astfel de practici, despre animalele sacrificate de ei, despre efectuarea rugii pentru ei și în urma lor (adică a se ruga conduși de ei), și despre a le da crezare șarlatanilor și prevestitorilor. Totodată despre cei care pretind că pot cunoaște boala și cauzele acesteia doar prin simpla examinare a unui obiect care a atins trupul bolnavului precum turbanul, pantalonii, vâlul și altele asemenea.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra celui după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra acelor care s-au lăsat călăuziți de ei, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: Allah Preaslăvitul și Preaînaltul i-a creat pe oameni și pe djini pentru a-L adora pe El, fără asociați sau parteneri, și pentru

a-l dedica în mod exclusiv Lui rugile rostite, cererea de ajutor, sacrificarea animalelor, jurămintele făcute și toate celelalte forme de adorare. El Preaînaltul i-a trimis pe Mesageri cu acest Mesaj și le-a poruncit aceasta, pogorând Scripturile, dintre care cea mai măreață este Nobilul Coran, pentru a clarifica acest adevăr și pentru a chema la el și a-i avertiza pe oameni împotriva asocierii de parteneri cu Allah și a adorării altora în afară de El. Acesta este fundamentul fundamentelor și temelia credinței și a religiei, și acesta este sensul mărturisirii că „Nu există alt dumnezeu în afară de Allah”, precum și esența faptului că nimic nu poate fi adorat într-o dreptate în afară de Allah. Astfel, ea neagă divinitatea și adorarea pentru orice altceva în afară de Allah, și o confirmă - adică adorarea - doar pentru Allah, Unicul, și nu pentru altceva în afară de El dintre toate creaturile. Iar dovezile pentru aceasta din Cartea lui Allah și Sunnah Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt foarte numeroase, printre care se numără și Cuvântul lui Allah, Cel Plin de Măreție:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și Cuvântul lui Allah Preslăvitul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿وَمَا أَمُرُوا إِلَّا لِیَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّینَ حُفَّاءَ...﴾

„Și nu li s-a poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată și statornică în religia Lui...” [Coran, 98:5]. Și Cuvântul lui Allah:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٥٠﴾﴾

„Și Domnul vostru Zice: „Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Cei care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Iad umiliți””. [Coran, 40:60]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine [spune-le, o, Mohammed]: „Cu adevărat Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă””. [Coran, 2:186].

Așadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în aceste Versete că El i-a creat pe oameni și pe djinni pentru a-L adora, și că a hotărât, adică le-a Poruncit și le-a prescris supușilor Săi în Versetele clare ale Coranului și prin intermediul Mesagerului, pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa, să nu fie adorat nimeni altul în afară de Allah.

Și a clarificat Allah Preaînaltul și Preaslăvitul că ruga este un act măreț de adorare, iar acela care din prea multă trufie refuză să o îndeplinească va intra în Foc. El le-a Poruncit robilor Săi să se roage numai la El, Unicul, și i-a înștiințat că El este Aproape și răspunde rugii lor. De aceea, se impune ca toți robii să devoteze ruga exclusiv Domnului lor, deoarece aceasta este o formă de adorare pentru care ei au fost creați și care le-a fost poruncită. Iar Cel a Cărui Măreție este Slăvită a Spus:

﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

„Spune: „Într-adevăr, Rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor.

El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a Poruncit și eu sunt primul dintre musulmani.”

[Coran, 6:162 -163].

Astfel, Allah i-a Poruncit Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înștiințeze pe oameni că Rugăciunea sa, sacrificiul său (sacrificarea unui animal), viața sa și moartea sa sunt pentru Allah, Domnul lumilor, fără a I se face niciun asociat. Pe baza acestui fapt, oricine sacrifică un animal pentru altcineva în afară de Allah I-a făcut un asociat lui Allah, la fel cum ar face dacă s-ar ruga altcuiva decât Lui. Aceasta deoarece Allah

Preaslăvitul a alăturat Rugăciunea și sacrificarea unui animal și a făcut clar că ambele sunt destinate numai lui Allah, Unicul, fără a I se face niciun asociat. Așadar, oricine sacrifică un animal în numele altcuiva în afară de Allah, dintre djinni, Îngeri, cei morți și alții asemenea lor, căutând prin aceasta apropierea de ei, este asemenea celui care împlinește Rugăciunea pentru altcineva în afară de Allah. Iar într-un hadis autentic se relatează că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

„Allah l-a blestemat pe cel care a sacrificat un animal pentru altcineva în afară de Allah.” De asemenea, Imam Ahmad a consemnat cu un lanț de transmitere bun (hasan) că Tariq bin Shihab (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرِّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذُبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

„Doi bărbați au trecut pe lângă un popor care avea un idol, pe lângă care nimeni nu putea trece fără să îi aducă ofrandă. Ei i-au spus unuia dintre

aceștia: «Adu o ofrandă!» El a răspuns: «Nu am nimic să ofer.» Ei au spus: «Adu o ofrandă, fie și o muscă.» Așadar, el a oferit o muscă, iar ei l-au lăsat să treacă, însă el a intrat în Focul Iadului. Apoi, i-au spus celuilalt: «Adu o ofrandă!» Acesta a răspuns: «Eu nu voi aduce nimic nimănui în afară de Allah Preaslăvitul.» Atunci, ei i-au tăiat capul, iar el a intrat în Paradis.”

Așadar, dacă cel care caută apropierea de un idol și de altele asemenea acestuia prin oferirea unei muște sau a ceva asemănător devine un politeist care Îi face asociați lui Allah și merită să intre în focul Iadului, atunci cum rămâne cu cel care îndreaptă rugă către djinni, îngerii și către cei aleși dintre dreptcredincioși? Cum rămâne cu cel care caută ajutor de la ei, face jurăminte în numele lor și caută apropierea de ei prin sacrificarea unor animale, sperând, prin aceasta, la protejarea averii sale, la vindecarea bolnavilor săi sau la ocrotirea animalelor și a recoltelor sale? Cum rămâne cu cel care face acest lucru de teama răului djinnilor sau din motive asemănătoare acestora?! Fără îndoială, cel care face acest lucru și altele asemenea acestora este cu atât mai mult un politeist și merită cu atât mai mult să intre în focul Iadului decât acel om care a oferit musca idolului.

Și, de asemenea, printre cele menționate în acest sens sunt Cuvintele lui Allah Preamăritul:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.”” [Coran, 39:1-3]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].”” [Coran, 10:18].

Astfel, Allah Preaslăvitul a arătat în aceste două Versete că politeiștii și-au luat în afară de El

protectori dintre creaturi, adorându-i alături de El manifestând față de ei teamă și speranță, aducându-le rugăciuni, sacrificii și rugi, precum și în alte forme de adorare. Ei pretindeau că acești protectori îi apropie pe cei care îi adoră de Allah și mijlocesc pentru ei la El. Apoi, Allah Preaslăvitul le-a respins afirmațiile, a vădit falsitatea lor, i-a numit mincinoși, necredincioși și politeiști și S-a Preamărit pe Sine deasupra politeismului lor. Așadar, a Spus Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

„Preamărire Lui! El este mai Presus de ceea ce Îi faceți voi ca asociați!” [Coran, 16:1]. Astfel, din aceasta se înțelege că cel care și-a luat un Înger, un Profet, un djinn, un copac sau o piatră, la care se roagă alături de Allah, cerându-i ajutorul și căutând să se apropie de el prin rugi și sacrificii, în speranța mijlocirii sale la Allah și că îl va apropia de El, sau sperând în vindecarea unui bolnav, protejarea averii, siguranța celui absent sau altele asemenea, a căzut în acest politeism grav și în această nenorocire cumplită, despre care Allah a Spus:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (٤٨)

„Cu adevărat, Allah nu iartă să I se facă asociați, dar Iartă ce este mai puțin de atât oricui Voiește. Iar

cel care îi face asociați lui Allah, a făcut un mare păcat!” [Coran, 4:48]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

„Cu adevărat, cel care Îi asociază lui Allah pe altcineva, Allah va face Paradisul interzis pentru el, iar adăpostul lui va fi Focul. Și pentru nelegiuiri nu va fi ajutor.” [Coran, 5:72].

Iar mijlocirea este acordată în Ziua Judecării numai celor care cred în Unicitatea lui Allah cu devoțiune și sinceritate, nu celor care Îi fac asociați lui Allah, așa cum a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când i s-a zis: „O, Mesager al lui Allah, cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?”, iar el a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Cel care spune: „La ilaha illa Allah (Nu există altă divinitate în afară de Allah)” cu sinceritate din inima sa.” Și, de asemenea, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care este îndeplinită și fiecare Profet s-a grăbit să o rostească, însă eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în

Ziua Judecării. Iar aceasta va ajunge, dacă Allah Voiește, la cel din poporul meu care moare fără a-i asocia lui Allah vreun partener.”

Primii politeiști credeau că Allah este Domnul, Creatorul și Îndestulătorul lor cu cele necesare traiului, însă s-au atașat de Profeți, oameni evlavioși, Îngeri, copaci, pietre și altele asemenea, sperând în mijlocirea lor la Allah și că aceștia îi vor apropia de El, așa cum a fost menționat anterior în Versete. Allah nu i-a scuzat pentru aceasta, ci i-a mustrat în Cartea Sa cea Măreață, numindu-i necredincioși și politeiști, și a infirmat afirmațiile lor că acești idoli mijlocesc pentru ei și îi apropie de Allah. Nici Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu i-a scuzat, ci a luptat împotriva lor din pricina acestui politeism, până când aveau să îndrepte adorarea exclusiv către Allah, Singurul, acționând în conformitate cu Spusele lui Allah Preaslăvitul:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

„Luptați-vă cu ei până ce nu va mai fi Fitnah și [până când] credința va fi numai în Allah...” [Coran, 2:193]. Și a spus Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا

بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

„Mi s-a poruncit să lupt împotriva oamenilor până când aceștia mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Unicul Dumnezeu și că Mohammed este Trimisul Lui, împlinesc Rugăciunea și dau Zakat-ul; iar dacă fac acestea, viețile și bunurile lor sunt protejate de mine, în afară de ceea ce cere dreptul Islamului, iar judecata lor aparține lui Dumnezeu.” Iar înțelesul spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„până când vor mărturisi că nu există alt dumnezeu înafară de Unicul Dumnezeu (Allah)” Adică să Îi dedice adorarea exclusiv lui Allah, excluzând orice altceva.

Într-adevăr, politeiștii din Quraiș se temeau de djini și căutau refugiu la ei, iar Allah Preaînaltul a Revelat despre aceasta în Cuvântul Său:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

„Însă au fost bărbați dintre oameni care au căutat apărare la bărbații dintre djinni, dar [aceștia] le-au sporit lor suferința [prin comiterea de păcate]” [Coran, 72:6]. Învățații au spus referitor la acest Verset nobil: înțelesul Cuvântului lui Allah:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

...le-au sporit lor suferința... Adică: spaimă și teamă deoarece djinii se preamăresc în sinea lor și devin aroganți atunci când văd că oamenii caută refugiu la ei, și atunci le sporesc acestora teama și spaima, pentru ca ei să-i adore și să se refugieze în ei din ce în ce mai mult.

Și Allah i-a compensat pe musulmani pentru aceasta prin căutarea refugiului (al-Istiadhah) la El Preaslăvitul și la Cuvintele Sale Desăvârșite, și a revelat în această privință Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

„Și dacă vreodată Șeitan te îmboldește, ispitindu-te la rău, caută refugiu la Allah, căci El este Sami' [Cel care Aude Totul] [și] 'Alim [Bineștiutor].” [Coran, 7:200]. Și Cuvântul lui Allah Preamăritul:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

„Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor.”” Și s-a relatat în mod autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Cine coboară într-un loc și spune: „A'udhu bi

kalimati-llahi at-tammami min şarri ma khalaq (Caut adăpost în Cuvintele Perfecte ale lui Allah de răul a ceea ce El a creat)”, nu va fi afectat de absolut nimic până ce va părăsi acel loc.”

Din Versetele şi hadis-urile prezentate anterior, cel care caută iertarea, care doreşte să îşi păstreze religia şi să fie ferit de politeism (Şirk), fie el minor sau major, află că ataşamentul faţă de morţi, de Îngeri, de djinni şi de alte creaturi, rugăciunile îndreptate către ei, căutarea adăpostului la aceştia, precum şi altele asemenea, fac parte din practicile politeiştilor din perioada ignoranţei şi se numără printre cele mai respingătoare forme de politeism (Şirk) faţă de Allah Preaslăvitul. Astfel, este obligatorie renunţarea la acestea, precauţia în privinţa lor, îndemnarea reciprocă la abandonarea lor şi dezaprobarea celor care le săvârşesc.

Cât despre cel care este cunoscut printre oameni pentru aceste acte de politeism (Şirk): nu este permisă căsătoria cu el, nici consumarea animalului sacrificat de el, nici efectuarea rugii pentru el şi nici efectuarea Rugăciunii în spatele lui, până când nu îşi declară căinţa (Tauba) faţă de Allah, Preaslăvitul, pentru aceasta şi devotează sincer ruga şi adorarea numai lui Allah, iar ruga este adorare, ba chiar esenţa ei, aşa cum a spus Profetul (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

„Du'aa (Ruga) este act de adorare.” Și s-a relatat de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o altă relatare că a spus:

«الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

„Ruga (ad-du'aa) este esența adorării.” În ceea ce privește căsătoria cu politeiștii, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنَ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾﴾

„Nu vă însurați cu politeiste înainte ca ele să creadă. Pentru că o sclavă credincioasă este mai bună decât o politeistă, chiar dacă ea vă place. Și nu-i căsătoriți pe cei politeiști [cu femeile voastre] înainte ca ei să creadă, căci un sclav credincios este mai bun decât un politeist, chiar dacă el vă place. Aceștia [vă] cheamă la Foc, dar Allah cheamă la Rai și la Iertare, prin Grația Sa. El le arată limpede Versetele Sale oamenilor, pentru ca ei să-și aducă aminte.” [Coran, 2:221]. Astfel, Allah Preaslăvitul le-a interzis musulmanilor să se căsătorească cu femeile politeiste, din rândul celor care adoră idoli, djinnii, Îngerii și altele asemenea, până când

acestea nu vor crede, dedicându-I adorarea exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și în ceea ce a adus acesta, și urmându-i calea. De asemenea, El a interzis ca femeile musulmane să fie date în căsătorie bărbaților politeiști, până când aceștia nu vor crede, dedicându-I adorarea exclusiv lui Allah, Unicul, crezând în Trimisul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și urmându-l.

Și Allah Preaslăvitul ne-a înștiințat că o roabă dreptcredincioasă este mai bună decât o femeie liberă politeistă, chiar dacă aceasta l-ar încânta pe cel care o privește și îi ascultă vorbele, prin frumusețea ei și prin vorbirea ei frumoasă; și că un rob dreptcredincios este mai bun decât un bărbat liber politeist, chiar dacă acesta l-ar încânta pe cel care îl ascultă și îl privește, prin frumusețea, elocvența, curajul său și prin alte calități asemănătoare. Apoi a explicat motivele acestei preferințe prin Cuvintele Sale, Preaslăvitul:

{...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...}

„Aceștia [vă] cheamă la Foc...” [Coran, 2:221]. Prin aceasta se referă la politeiști și politeiste, deoarece ei se numără printre cei care cheamă la Focul Iadului prin vorbele, faptele, conduita și moravurile lor, în timp ce dreptcredincioșii și

dreptcredincioasele se numără printre cei care cheamă la Paradis prin moravurile, faptele și conduita lor. Așadar, cum pot fi egali aceștia cu aceia!

Iar în ceea ce privește Rugăciunea pentru păgâni: Cel Slăvit și Preaînalt a Spus despre fățarnici:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَمَا تَأْتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾

„Și nu te ruga [rugăciunea de înmormântare] nicicând pentru vreunul dintre ei care moare și nu sta lângă mormântul lui. Cu adevărat ei nu au crezut în Allah și în Trimisul Său și s-au săvârșit nelegiuiri.” [Coran, 9:84]. Așadar, Allah Preaslăvitul a clarificat în acest nobil Verset că pentru ipocrit și pentru cel fără de credință nu se săvârșește rugăciunea (funerară), din cauza lipsei lor de credință în Allah și în Profetul Său. De asemenea, nu se săvârșește rugăciunea în spatele lor și nu sunt desemnați imami pentru musulmani, din cauza lipsei lor de credință și a faptului că nu sunt demni de încredere, precum și din pricina marii dușmăanii dintre ei și musulmani, și pentru că aceștia nu se numără printre oamenii rugăciunii și ai adorării; întrucât nicio faptă nu rămâne valabilă alături de lipsa de credință și de asocierea de parteneri [lui Allah]. Fie ca Allah să ne ferească de aceasta! Iar în ceea ce privește consumul animalelor sacrificate de

politeiști, Allah Preaslăvitul a Spus, clarificând interzicerea animalelor moarte și a animalelor sacrificate de politeiști:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾﴾

„Și nu mâncați din cele peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este neascultare gravă. Și cu adevărat, șeitani îi vor ispiti pe aliații lor [dintre oameni] să se certe cu voi. Dacă îi veți asculta, veți fi și voi politeiști.” [Coran, 6:121]. Astfel, Preaînaltul le-a interzis musulmanilor consumul unui animal mort și al animalului sacrificat de un politeist deoarece el este impur, iar animalul sacrificat de el are statutul unui animal mort, chiar dacă a pomenit Numele lui Allah asupra lui. Această rostire este nulă și fără efect, fiind un act de adorare, iar politeismul zădărnicește și anulează orice act de adorare, până când politeistul se întoarce cu căință la Allah, Preaslăvitul. Și a făcut permisă, Slăvită să-I fie Măreția, mâncarea Oamenilor Cărții în Cuvântul lui Allah Preaslăvitul:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ...﴾

„...și mâncarea celor cărora li s-a dăruit Scriptura vă este permisă și vouă, iar mâncarea voastră le este permisă și lor...” [Coran, 5:5]. Aceștia se afiliază unei religii cerești și pretind că sunt

dintre adepții lui Moise și ai lui Iisus (Pacea fie cu ei), chiar dacă acest lucru nu este adevărat, iar Allah a abrogat și a anulat religia lor prin trimiterea lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) către întreaga omenire. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul însă ne-a permis hrana Oamenilor Cărții (evreii și creștinii) și [căsătoria cu] femeile lor, dintr-o înțelepciune desăvârșită și pentru taine bine întemeiate, pe care învățații le-au evidențiat. Aceasta, spre deosebire de politeiștii dintre adoratorii idolilor și ai morților, fie ei Profeți, oameni evlavioși sau alții deoarece religia lor nu are niciun fundament și nicio aparență de adevăr, ci este nefondată din temelie. Astfel, animalul sacrificat de aceștia este considerat asemenea unui animal mort, iar consumarea lui nu este permisă.

Cât despre spusele unei persoane către cel căruia i se adresează: „Un djinn te-a lovit”, „Un djinn te-a luat”, „Un diavol te-a luat pe sus” și altele asemănătoare, acestea fac parte din categoria înjurăturilor și insultelor, iar acest lucru nu este permis între musulmani, la fel ca toate celelalte tipuri de înjurături și insulte. Acest lucru nu face parte din categoria politeismului, cu excepția cazului în care cel care spune acest lucru crede că djinnii acționează asupra oamenilor fără Permisiunea și Voia lui Allah. Așadar, cel care crede aceasta despre djinni sau despre alte creații este

necredincios prin această credință pentru că Allah Preaslăvitul este Stăpânul tuturor lucrurilor și Cel cu Putere asupra tuturor lucrurilor, El este Cel Care aduce folos și Cel Care aduce prejudiciu, și nimic nu vine în ființare decât prin Îngăduința Sa, prin Voia Sa și prin Predestinarea Sa primordială, așa cum a Spus El, Preamăritul, Poruncindu-i Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să îi înștiințeze pe oameni cu privire la acest principiu fundamental:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

„Spune: „Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.”” [Coran, 7:188]. Așadar, dacă liderul creației și cel mai ales dintre toți (Pacea și binecuvântarea fie asupra sa) nu are putere asupra niciunui folos sau prejudiciu pentru sine decât prin Voia lui Allah, atunci cum ar putea oare altcineva din rândul creației?! Iar Versetele cu acest înțeles sunt numeroase.

Cât despre a-i întreba pe prevestitori, șarlatani, astrologi și pe cei asemenea lor, dintre cei care prevestesc lucruri necunoscute, aceasta este o faptă

reprobabilă care nu este permisă, iar a crede în ceea ce ei spun este și mai grav și mai condamnat, ba chiar reprezintă o formă de necredință potrivit spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Rugăciunea celui care merge la un prezicător și îl întreabă despre ceva anume (în care mai apoi crede), nu îi va fi acceptată timp de patruzeci de zile.” Consemnat de Muslim în Sahih. De asemenea, în culegerea sa de hadisuri autentice, Mu‘awiyah ibn Al-Hakam Al-Sulami (Allah să fie mulțumit de el) a relatat:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُهَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

„Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis mersul la ghicitori și întrebarea acestora.”

De asemenea, autorii culegerilor Sunan au consemnat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Cel care a mers la un ghicitor și a crezut în cele pe care acesta le spune, a arătat necredință față de cele revelate lui Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt

numeroase. Astfel, este obligatoriu pentru musulmani să fie prevăzători și să nu îi întrebe pe ghicitori și pe prevestitori, precum și pe toți ceilalți șarlatani care se ocupă cu relatarea despre chestiuni legate de necunoscut și cu inducerea în eroare a musulmanilor, fie în numele medicinei, fie sub un alt pretext, datorită celor menționate anterior cu privire la interzicerea acestui lucru de către Profet(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și la avertismentul său împotriva acestuia. În această categorie intră și ceea ce pretind unii oameni în numele medicinei cu privire la tainele necunoscutului: atunci când o astfel de persoană miroase turbanul pacientului, vălul pacientei sau alte lucruri asemănătoare și spune: „Acest pacient sau această pacientă a făcut cutare și cutare lucru”. Acestea sunt lucruri ce țin de tainele necunoscutului, asupra cărora turbanul pacientului și obiectele similare nu oferă niciun indiciu. Scopul prin aceasta nu este altul decât inducerea în eroare a oamenilor pentru a-i face să spună că el este cunoscător al medicinei, al tipurilor de boli și al cauzelor acestora. Uneori, el le poate oferi anumite medicamente, iar acest moment poate coincide cu vindecarea lăsată prin Voința și Porunca lui Allah, făcându-i astfel pe oameni să creadă că vindecarea s-a datorat medicamentelor sale. Uneori, boala poate fi cauzată de unii djinni și diavoli care îl

slujesc pe cel care pretinde că practică medicina și care îi dezvăluie anumite lucruri nevăzute pe care ajung să le cunoască. Astfel, el se bazează pe acest lucru și îi mulțumește pe djinni și pe diavoli prin acte de adorare care le sunt pe plac. Drept urmare, aceștia se îndepărtează de acel bolnav și renunță la răul cu care l-au afectat, acesta fiind un lucru binecunoscut despre djinni, diavoli și despre cei care se folosesc de ei.

De asemenea, li se impune musulmanilor să se ferească de aceasta, să se sfătuiască reciproc să o abandoneze, să se bazeze pe Allah Preaslăvitul și să se încreadă în El în toate privințele. Nu este nicio problemă în a recurge la Ruqyah autentică și la medicamentele permise, precum și la consultarea medicilor care examinează bolnavul și confirmă boala acestuia prin mijloace fizice și raționale. S-a relatat într-un hadis autentic de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ».

„Allah nu a pogorât nicio boală fără să fi pogorât și leacul ei. Ea, însă, a fost cunoscută de unii și neștiută de alții.” Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

„Pentru fiecare boală există un leac, iar atunci

când leacul se potrivește bolii, se produce vindecarea cu Voia lui Allah.” Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ».

„O, robi ai lui Allah, tratați-vă, dar nu vă tratați cu ceea ce nu este permis.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Așadar, Îi cerem lui Allah Preamărețul să îndrepte starea tuturor musulmanilor, să le vindece inimile și trupurile de orice rău, să îi unească pe dreapta călăuzire, să ne protejeze pe noi și pe ei de tentațiile rătăcitoare și de supunerea față de Șeitan și aliații săi; căci, cu adevărat, Allah este Cel cu Putere peste toate și nu există Putere și nici Forță decât la Allah Preaînaltul, și Preamărețul.

Și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și trimisului Său, profetul nostru Mohammed, și asupra familiei sale și a companionilor săi.

Capitolul 4:

Hotărârea (religioasă) privind adorarea prin invocări inovate și care conțin elemente de politeism

De la Abdul 'Aziz ibn Abdullah ibn Baz către distinsul frate (.....), Allah să-i dăruiască succes în tot ceea ce este bun, Amiin!

Pacea, mila și binecuvântările lui Allah fie asupra voastră.

Acestea fiind spuse: am primit nobila voastră scrisoare, fie ca Allah să vă călăuzească prin ea, precum și informarea pe care aceasta o conține, aceea că în țara voastră există oameni care se țin cu strictețe de anumite invocări pentru care Allah nu a pogorât nicio dovadă, dintre care unele reprezintă inovații (Bidah), iar altele reprezintă acte de politeism (Şirk), și pe care ei le atribuie comandantului Dreptcredincioșilor, Ali bin Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) precum și altora. Ei recită acele invocații în adunările de Dhikr sau în moschei după Salat Maghrib, pretinzând că sunt o formă de apropiere de Allah, spunând: „Prin dreptul lui Allah, o, oameni ai lui Allah, ajutați-ne cu ajutorul lui Allah și fiți sprijinul nostru prin Allah!” Și cuvintele lor: „O, maștri spirituali și o, stăpâni,

răspundeți-ne, o, voi, cei care ne oferiți sprijin, și mijlociți la Allah! Iată, robul vostru stă în așteptare, la poarta voastră stăruind și de greșelile sale temându-se. Ajută-ne, o, Trimis al lui Allah! Nu am la cine altcineva să mă îndrept în afară de voi și de la voi se obține împlinirea cererii, iar voi sunteți apropiații lui Allah. Prin Hamza, stăpânul martirilor, și prin oricine dintre voi care ne este de ajutor, ajuta-ne, o, Trimis al lui Allah!” Și precum cuvintele lor: „O, Allah, binecuvântează-l pe cel pe care l-ai făcut cauză a revelării tainelor Tale Atotputernice și a ivirii luminilor Tale Milostive, devenind astfel reprezentant al Prezenței Divine și locțiitor al tainelor Esenței Tale.”

De asemenea, dorința voastră de a se clarifica ce este inovație și ce înseamnă asocierea (Şirk), precum și dacă este validă Rugăciunea în spatele imamului care rostește această invocare, a fost înțeleasă.

Răspuns: Toată Lauda I se cuvine lui Allah, Unicul, și pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra aceluia după care nu mai există niciun alt Profet, și asupra familiei și companionilor săi, precum și asupra aceluia care i-au urmat călăuzirea, până în Ziua de Apoi.

Acestea fiind spuse: ia cunoștință, Allah să te călăuzească, de faptul că Allah Preaslăvitul a creat făpturile și i-a trimis pe Mesageri (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) numai pentru a fi adorat doar El, Unicul, fără a-I face niciun asociat, și nimic din tot ceea ce este în afara Sa, așa cum a Spus Preaînaltul:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56].

Iar adorarea, după cum a fost explicată anterior, este: ascultarea de El, Preaslăvitul, și ascultarea de Mesagerul Său, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); prin îndeplinirea a ceea ce Allah și Mesagerul Său au poruncit și renunțarea la ceea ce Allah și Mesagerul Său au interzis, din credință în Allah și în Mesagerul Său și cu sinceritate față de Allah în fapte, alături de deplinătatea iubirii pentru Allah și umilința deplină arătată doar în fața Lui, Preaînaltul, Unicul, fără nimeni altul în afară de El; așa cum Spune Allah Preaînaltul:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

„Și Domnul tău a Poruncit să nu-L adorați decât pe El...” [Coran, 17:23]. Adică: a Poruncit și a orânduit să fie adorat numai El, Unicul. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥٠﴾

„[Toată] Lauda [I se cuvine] lui Allah,
Stăpânitorul lumilor,
Cel Milostiv, Îndurător,
Suveranul Zilei Judecății.

Numai pe Tine Te adorăm, numai la Tine cerem ajutor,” [Coran, 1:2-5]. Astfel, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a clarificat prin aceste Versete că El este Unicul îndreptățit să fie adorat și Unicul căruia I se cere ajutorul. Și Allah Preamărețul a Spus:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ...﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.”

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată...” [Coran, 39:2-3]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٥١﴾﴾

„Deci chemați-L pe Allah, cu credință numai în El, chiar dacă aceasta le displace necredincioșilor!” [Coran, 40:14]. Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿٥٢﴾﴾

„Moscheile sunt ale lui Allah și nu chemați pe nimeni împreună cu Allah!” [Coran, 72:18]. Iar

Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase și toate indică obligativitatea dedicării adorării numai lui Allah.

Este binecunoscut că ruga, sub toate formele sale, este un act de adorare, astfel că nu îi este permis niciunui om să se roage la altcineva în afară de Domnul său și nici să ceară ajutorul sau să caute liniștirea la altcineva în afară de El, acționând în conformitate cu aceste nobile Versete și cu ceea ce poartă același înțeles. Aceasta nu se aplică însă lucrurilor obișnuite și mijloacelor firești care țin de puterea unei persoane vii și prezente, deoarece acestea nu constituie acte de adorare. Dimpotrivă, este permis, conform textelor sacre și consensului, ca omul să ceară ajutorul unei persoane în viață și capabile în chestiuni obișnuite aflate în puterea ei, precum solicitarea sprijinului sau a intervenției pentru îndepărtarea unui rău ce ar putea afecta copilul său, slujitorul său, câinele său sau altele asemănătoare. De asemenea, este permis ca o persoană să ceară ajutorul altei persoane aflată în viață, prezentă și capabilă sau chiar absentă, prin intermediul unor mijloace concrete, precum corespondența și altele asemenea, în lucruri precum construirea casei sale, repararea mașinii sau alte activități similare. Printre acestea se numără: cererea de ajutor a omului de la tovarășii săi în jihad și în război și altele asemenea. Și din

această categorie fac parte Vorbele lui Allah Preaînaltul din povestea lui Moise (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

(...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...)

„...Cel din tabăra lui l-a chemat în ajutor împotriva celui dintre dușmanii lui...” [Coran, 28:15].

Cât despre căutarea adăpostului la morți, la djinni și la Îngeri, la copaci și la pietre: aceasta face parte din Șirk-ul major, fiind de aceeași natură cu faptele primilor politeiști față de zeitățile lor, precum Al-'Uzza, Al-Lat și altele. La fel este și căutarea adăpostului și a ajutorului la aceia dintre cei vii despre care se crede că sunt evlavioși, în chestiuni pe care nu le poate înfăptui nimeni altcineva în afară de Allah, precum vindecarea bolnavilor, călăuzirea inimilor, intrarea în Paradis, salvarea din Foc și altele asemenea acestora.

Versetele anterioare, precum și alte Versete și hadis-uri ce cuprind același sens indică obligativitatea îndreptării inimilor către Allah în toate privințele și a dedicării sincere a adorării numai lui Allah, Unicul. Căci robii au fost creați pentru aceasta și aceasta le-a fost poruncită așa după cum a fost menționat anterior în Versete, și așa după cum Allah Preaslăvitul a Spus:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic...”
[Coran, 4:36]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

„Și nu li s-a Poruncit decât să-L adore pe Allah, cu credință curată...” [Coran, 98:5]. Iar Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus în hadisul lui Mu'adh (Allah să fie mulțumit de el):

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Dreptul lui Allah asupra robilor Săi este acela de a Îl adora numai pe El, fără a Îi face pe nimeni și nimic asociat.” Consemnat de Bukhari și Muslim. Și spusele sale (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în hadisul lui Ibn Masoud (Allah să fie mulțumit de el):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

„Cel care moare invocându-i pe alții drept parteneri lui Allah, va intra în Focul Iadului.” Consemnat de Bukhari. În cele două culegeri de hadisuri autentice, Bukhari și Muslim a fost consemnat din relatarea lui Ibn 'Abbas (Allah să fie mulțumit de el și tatăl său) că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când l-a trimis pe Mu'adh în Yemen, i-a spus:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Vei merge la un popor al Oamenilor Cărții. Așadar, primul lucru la care îi chemi să fie mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.” Și într-o altă relatare:

«دُعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

„Cheamă-i la mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că eu sunt Mesagerul lui Allah.” Iar într-o relatare a lui Bukhari:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

„Astfel, primul lucru la care îi chemi trebuie să fie Unicitatea lui Allah.” În Sahih Muslim, Tariq ibn Așim al-Așja'i (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمُهُ، وَحَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

Pentru cel care a spus: „La ilaha illa Allah” și respinge orice Îi este făcut asociat lui Allah, averea și sângele său au devenit inviolabile (și protejate), iar socoteala lui va fi cu Allah (Preamărit fie El). Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt

numeroase.

Și acest monoteism este temelia Religiei Islamului și este esența credinței, el este aspectul primordial și cea mai importantă dintre obligații și el este înțelepciunea creării oamenilor și a djinilor și înțelepciunea trimerii tuturor Mesagerilor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), așa cum au arătat-o Versetele anterioare care indică acest lucru, printre care se numără: Cuvântul Său (Preaslăvitul):

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

„Eu nu i-am creat pe djinni și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Coran, 51:56]. Și printre indiciile pentru aceasta se numără, de asemenea, și Cuvântul lui Allah Preamărețul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și Cuvântul Celui Preaslăvit și Preaînalt:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!” [Coran, 21:25]. Și a Spus Preaslăvitul despre Noe, Hud, Salih

și Șuaib (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) că le-au spus popoarelor lor:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

„...Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui...” [Coran, 7:59]. Și aceasta este chemarea tuturor Mesagerilor, așa cum au arătat cele două Versete anterioare, iar dușmanii Mesagerilor au recunoscut că Mesagerii le-au poruncit adorarea exclusivă a lui Allah și lepădarea de zeitățile adorate în afara Sa, așa după cum Cel Preaslăvit a spus în povestea neamului ‘Aad, că ei i-au spus lui Hud (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿...أَجِئْتَنَا لَتَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدَّرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

„Ai venit la noi pentru ca noi să-L adorăm [numai] pe Allah singur și să părăsim ceea ce au adorat părinții noștri?” [Coran, 7:70]. Și Allah Preaînaltul a Spus despre Quraiș, atunci când i-a chemat Profetul nostru, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) să Îl adore numai pe Allah și să renunțe la ceea ce adora în afară de El, dintre Îngeri, oameni aleși (considerați de către ei sfinți), idoli, copaci și orice altceva:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

„Oare a făcut el din zei un Dumnezeu Unic? Cu

adevărat, acesta este un lucru ciudat.” [Coran, 38:5].
Și a Spus Allah Preaînaltul despre ei:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
عَالِهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾﴾

„Cu adevărat, când li s-a spus lor „Nu există altă divinitate afară de Allah”, ei s-au semețit,

Spunând: „Să-i părăsim noi pe zeii noștri pentru un poet nebun?”” [Coran, 37:35-36]. Iar Versetele care indică aceste semnificații sunt numeroase.

Din versetele și hadis-urile pe care le-am menționat reiese clar pentru tine, fie ca Allah să ne călăuzească pe amândoi spre înțelegerea religiei și cunoașterea limpede a dreptului Stăpânului lumilor, că aceste rugi și forme de căutare a adăpostului pe care le-ai expus în întrebarea ta se numără toate printre formele Șirk-ului major deoarece ele reprezintă un act de adorare pentru altcineva în afară de Allah și o cerere, adresată celor morți și celor absenți, a unor lucruri pe care nimeni nu le poate îndeplini în afară de El. Iar acest lucru este mai grav decât Șirk-ul celor dintâi deoarece cei dintâi Îi făceau asociați doar în momente de prosperitate, iar în vremuri de încercare, ei Îl adora cu sinceritate pe Allah, deoarece știau că El, Preaînaltul, este singurul capabil să îi izbăvească din încercare, și nimeni altcineva, așa cum Allah Preaînaltul, a Spus în Cartea Sa limpede despre acei

politeiști:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

„Și când se urcă ei pe o corabie Îl invocă numai pe Allah, fiind [supuși] sinceri Lui și în religie, dar după ce îi aduce pe uscat, ei Îi fac asociați.” [Coran, 29:65]. Și a Spus Allah Preaînaltul, adresându-li-Se într-un alt Verset:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾

„Și când răul vă va ajunge pe mare, răătăcesc departe cei pe care voi îi chemați, în afară de El. Dar după ce El vă mântuiește, aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți [de la El], căci omul este nerecunoscător.” [Coran, 17:67].

Așadar, dacă vreunul dintre acești politeiști contemporani ar spune: „Noi nu vrem să spunem că aceia ajută prin ei înșiși și ne vindecă bolnavii prin ei înșiși, sau că ne aduc folos prin ei înșiși, ori că ne fac rău prin ei înșiși, ci noi dorim doar mijlocirea lor la Allah Preaînaltul în această privință”?

Răspunsul este să i se spună: acesta este scopul și intenția predecesorilor necredincioși, iar intenția lor nu era de a afirma că idolii lor creează sau oferă subzistență, ori că pot face bine sau rău prin ei

înșuși, căci acest lucru este respins de ceea ce a menționat Allah despre ei în Coran, ci ei au dorit mijlocirea și prestigiul lor, și ca aceștia să îi apropie de Allah, după cum a Spus Allah Preaslăvitul și Preaînaltul:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah...” [Coran, 10:18]. Și le-a răspuns Allah la aceasta, prin Cuvintele Sale:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

„Și ei adoră în locul lui Allah ceea ce nici nu le face rău și nici nu le aduce folos și ei spun: „Aceștia sunt mijlocitorii noștri la Allah.” Spune: „Îi vestiți voi lui Allah ceea ce El nu știe din Ceruri și de pe Pământ?” Allah Preamăritul și Preaslăvitul este deasupra celor asociați [Lui].” [Coran, 10:18]. Allah Preaslăvitul a clarificat că nu există în Ceruri și pe Pământ niciun mijlocitor la El, așa cum își imaginează politeiștii, iar ceea ce Dumnezeu nu cunoaște ca existent nu există, fiindcă nimic nu-l scapă Lui. Și a Spus Preaînaltul:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٥٧﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣٩﴾

„Revelarea Cărții [Coranului] [vine] de la Allah Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-Hakim [Înțelept].”

„Cu adevărat, Noi ți-am trimis Cartea în tot adevărul, deci adoră-L pe Allah, arătându-I numai Lui credință.

Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.”” [Coran, 39:1-3].

Prin „religie” se înțelege aici adorarea, adică ascultarea de Allah și de Trimisul Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum s-a menționat anterior. În aceasta intră invocarea și cererea de ajutor în vreme de necaz, teama de Allah și speranța în El, sacrificiile și jurămintele făcute pentru Allah, precum și rugăciunea și postul, alături de toate celelalte acte pe care Allah și Trimisul Său le-au poruncit. Astfel, Allah Preamărețul a evidențiat că adorarea I se cuvine numai Lui, Unicul, și că este obligatoriu pentru robi să o dedice cu

sinceritate Lui (Slavă Lui); deoarece Porunca Sa către Profet(Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) de a-I dedica sincer adorarea, este o Poruncă pentru toți membrii acestei comunități.

Allah Preaînaltul a explicat după aceea despre necredincioși și a Spus:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

„Fără îndoială, lui Allah I se cuvine credința curată. Iar cei care și-au luat ocrotitor în locul Lui [spunând]: „Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah”, Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Și le-a Răspuns Allah Preaslăvitul, prin Cuvintele Sale:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Așadar, Allah Preaslăvitul a vestit în acest Verset nobil că necredincioșii nu i-au adorat pe ocrotitori în locul Lui decât pentru ca ei să-i apropie de Allah; iar acesta este scopul necredincioșilor din trecut și din prezent, însă Allah a infirmat aceasta prin Cuvântul Său, Preaînaltul:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ
كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

„Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Cu adevărat, Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor.” [Coran, 39:3]. Așadar, Allah Preaslăvitul a vădit caracterul mincinos al afirmației lor că acești idoli îi apropie de Allah, precum și faptul că adorarea îndreptată către aceștia reprezintă o formă de necredință. Prin aceasta, oricine are cel mai mic discernământ înțelege faptul că necredința primilor necredincioși a constat tocmai în numirea Profetilor, a oamenilor pioși, a copacilor, a pietrelor și a altor creaturi drept mijlocitori între ei și Allah. Și credința lor că aceștia le împlinesc nevoile fără îngăduința și mulțumirea Lui, Preaslăvitul și Preaînaltul, așa cum mijlocesc miniștrii la regi, comparându-L astfel pe El, Cel plin de Măreție, cu regi și conducători spunând: „Așa cum cel care are o trebuință la un rege sau la un conducător caută mijlocire la el prin intermediul apropiaților și miniștrilor săi, tot astfel și noi ne apropiem de Allah prin adorarea profetilor și a celor evlavioși.” Însă aceasta este una dintre cele mai false și neîntemeiate afirmații, căci Allah, Preaslăvitul, nu are egal și nu poate fi asemuit cu creația Sa. Nimeni nu poate mijloci la El decât cu îngăduința Sa, iar El nu acordă această îngăduință

decât celor care cred în Unicitatea Sa. El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Atotputernic asupra tuturor lucrurilor și Atoateștiutor; El este Cel mai Milostiv dintre cei milostivi, nu se teme de nimeni și nu se supune nimănui, căci este Stăpânul Suprem peste robii Săi și Cel Care îi orânduiește după cum Voiește. Spre deosebire de regi și conducători, căci aceștia nu au putere asupra tuturor lucrurilor, motiv pentru care au nevoie de cineva care să îi ajute în ceea ce s-ar putea să nu poată înfăptui, dintre miniștrii, apropiații și soldații lor, la fel cum au nevoie să le fie aduse la cunoștință nevoile celor ale căror nevoi nu le cunosc, așadar au nevoie de cineva care să le obțină bunăvoința și să îi îmbuneze, dintre miniștrii și apropiații lor. În ceea ce Îl privește pe Domnul Stăpânitor, Preaputernicul și Preamăritul, El, Cel Preaslăvit, Își este Atotsuficient și nu are nicio nevoie de întreaga Sa creație. El este mai Îndurător cu fapăturile Sale decât sunt mamele acestora și El este Judecătorul cel Drept, Care orânduiește lucrurile la locul lor, potrivit Înțelepciunii, Științei și Puterii Sale; prin urmare, nu este permis, sub nicio formă, ca El să fie comparat cu creația Sa. De aceea, Allah Preaînaltul a explicat în Cartea Sa că politeiștii au recunoscut faptul că El este Creatorul, Orânduitorul, Îndestulătorul, Care oferă mijloacele de subzistență, și că El este Cel Care îi răspunde celui

aflat la nevoie, înlătură răul, dă viață și dă moarte, precum și altele dintre Faptele Sale, Allah Preaînaltul. Într-adevăr, disputa dintre politeiști și Mesageri a fost în privința dedicării exclusive a adorării lui Allah, Unicul, așa după cum Cel Preaslăvit a Spus:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!”... [Coran, 43:87]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

„Spune: „Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?”” [Coran, 10:31]. Iar Versetele care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

După cum s-a menționat anterior, au fost prezentate versetele care arată că disputa dintre trimiși și popoarele lor a privit, în esență, dedicarea exclusivă a adorării pentru Allah, așa cum spune El,

Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut...” [Coran, 16:36]. Și alte Versetele care au același sens. Și Allah Preaslăvitul a evidențiat în numeroase locuri din Cartea Sa cea Nobilă chestiunea mijlocirii (Şafaa), și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

„Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui?” [Coran, 2:255]. Și a Spus Allah Atotputernicul:

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٦١﴾﴾

„Și câți Îngeri sunt în Ceruri și mijlocirea lor nu folosește întru nimic, decât după ce Allah îngăduie cui Voiește El și cui Îi Place!” [Coran, 53:26].

Și a Spus în descrierea Îngerilor:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

„...și ei nu pot mijloci decât pentru cel de care El este mulțumit. Iar ei sunt cu teamă de El.”

[Coran, 21:28].

Și a înștiințat Allah Preaslăvitul că El nu este

mulțumit de necredința robilor Săi, ci este mulțumit de Mulțumirea lor, iar Mulțumirea presupune recunoașterea Unicității Sale și îndeplinirea faptelor prin ascultare față de El, și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

„Dacă nu credeți – cu adevărat, Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi. Însă dacă voi sunteți mulțumitori, aceasta Îi place Lui...” [Coran, 39:7].

Al-Bukhari a relatat în Sahih, de la Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el), că acesta a spus: „O, Mesager al lui Allah! Cine este cel mai fericit să primească mijlocirea ta?” El a răspuns:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Cel care mărturisește din inimă că „Nu există altă divinitate în afară de Allah”. Sau a spus:

«مِنْ نَفْسِهِ».

„De la el însuși.”

Și în Sahih, Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat de la Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că a spus:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً

لَأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Fiecare Profet are o rugă care îi este îndeplinită și fiecare Profet a cerut ca ruga sa să fie îndeplinită imediat. Iar eu mi-am păstrat ruga ca mijlocire pentru poporul meu în Ziua Judecății; și de ea va avea parte, dacă Allah Voiește, cel din poporul meu care moare fără a-I asocia nimic drept partener lui Allah.” Iar hadisurile care conțin aceste semnificații sunt numeroase.

Și toate cele pe care le-am menționat dintre Versete și hadisuri indică faptul că adorarea este dreptul lui Allah, Unicul, și că nu este permis ca ceva din ea să fie îndreptat către altcineva în afară de Allah, nici către Profeți și nici către alții, și că mijlocirea Îi aparține lui Allah, Slavă Lui, după cum a Spus El, Preaslăvitul:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

„Spune: „A lui Allah este mijlocirea în întregime. A Lui este Împărăția Cerurilor și a Pământului și apoi la El vă veți întoarce!”” [Coran, 39:44]. Și nimeni nu are niciun drept asupra ei decât după Permisuniunea Sa acordată mijlocitorului și după ce El este mulțumit de cel pentru care se mijlocește, iar El, Preaslăvitul, nu este mulțumit decât cu Monoteismul (Tauhid) - așa cum s-a menționat anterior. Prin urmare, politeiștii nu au nicio parte

de mijlocire, iar Allah a clarificat aceasta în Cuvântul Său:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾

„Și nu le va fi lor de niciun folos mijlocirea mijlocitorilor.” [Coran, 74:48]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

„nu vor avea nelegiuții nici prieten, nici mijlocitor căruia să i se dea ascultare.” [Coran, 40:18].

Și este binecunoscut că asuprirea și nedreptatea, în sens absolut, este politeismul, așa cum Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

„Iar necredincioșii sunt nelegiuți!”

[Coran, 2:254]. Și a Spus Preaînaltul:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

„Cu adevărat, facerea de asociați este fărădelege mare!” [Coran, 31:13].

În ceea ce privește cele menționate în întrebare, referitor la spusele unor sufiți în moschei și în alte locuri: „O, Allah, pogoară binecuvântările Tale asupra celui pe care l-ai făcut o cauză a dezvăluirii tainelor Tale Atotputernice și a izvorârii luminilor Tale pline de milă, devenind astfel un reprezentant al Prezenței Divine și un locțiitor al tainelor Esenței

Tale... etc.”

Răspunsul este următorul: aceste cuvinte și altele asemenea lor fac parte din vorbirea forțată și exagerată, împotriva căreia a avertizat profetul nostru Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în ceea ce a relatat Muslim în Sahih, de la Abdullah bin Masoud (Allah să fie mulțumit de el), care a spus: Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

„Cei extremiști sunt distruși” și a repetat-o de trei ori.

Imamul Al-Khatabi (Allah să aibă Milă de el) a spus: Al-Mutanatti': Cel care aprofundează exagerat un lucru, forțându-se și îngreunându-se fără rost în cercetarea acestuia; urmând metodele adeptilor teologiei speculative (Ahl al-Kalam), care se implică în ceea ce nu îi privește și se adâncesc în lucruri pe care mințile lor nu le pot cuprinde.

Abu as-Sa'adat Ibn al-Athir a spus: Aceștia sunt cei care aprofundează excesiv și exagerează în vorbire, cei care vorbesc din adâncul gâtului lor. Termenul este derivat din *al-Nata'*, care reprezintă bolta superioară a gurii, și a fost ulterior folosit pentru oricine aprofundează excesiv în vorbă și în faptă.

Prin ceea ce au menționat acești doi imami dintre marii învățați ai limbii, devine clar pentru tine și pentru oricine are un minim discernământ, că această modalitate în ceea ce privește ruga și salutul pentru Profetul și stăpânul nostru, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), face parte din categoria afectării și a exagerării interzise. Ceea ce este prescris pentru musulman în această privință este să urmeze cu strictețe metoda autentică de la Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) referitoare la modalitatea de a-și trimite rugăciunile și pacea asupra sa, iar aceasta îi este suficientă, neavând nevoie de altceva.

Printre acestea se numără: ceea ce au relatat Al-Bukhari și Muslim în cele două Sahih-uri de la Ka'b bin Ujrah (Allah să fie mulțumit de el), că companionii (Allah să fie mulțumit de ei) au spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm pentru tine; deci cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneți: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-

'ala ali Mohammed, kama sallayta 'ala Ibrahim ua-'ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid, ua-barik 'ala Mohammed, ua-'ala ali Mohammed, kama barakta 'ala Ibrahim ua-'ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid." (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis salutările Tale asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra lui Avraam și asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!)"

În cele două culegeri de hadisuri autentice - Bukhari și Muslim - a fost consemnat că Abu Humaid Al-Sa'idi (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că ei au spus: „O Mesager al lui Allah! Cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Spuneți: „Allahumma salli 'ala Mohammed, ua-'ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama sallayta 'ala ali Ibrahim, ua-barik 'ala Mohammed, ua-'ala azuagihi ua-zurriyatihi, kama barakta 'ala ali Ibrahim, innaka Hamidun Magid." (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra soțiilor sale și a urmașilor săi, așa cum ai trimis salutările Tale

asupra urmașilor lui Avraam. Și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra soțiilor sale și a urmașilor săi, așa cum ai trimis binecuvântări asupra urmașilor lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție.)”

Iar în Sahih Muslim, Abu Masoud Al-Ansari (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Bashir ibn Sa'd a spus: „O Mesager al lui Allah! Allah ne-a poruncit să ne rugăm la El pentru tine; așadar, cum ne rugăm la Allah pentru tine?” El a tăcut, apoi a spus:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

„Spuneți: „Allahumma salli ‘ala Mohammed, ua-‘ala ali Mohammed, kama sallayta ‘ala ali Ibrahim, ua-barik ‘ala Mohammed, ua-‘ala ali Mohammed, kama barakta ‘ala ali Ibrahim fi-l-‘alamin, innaka Hamidun Magid, ua-s-salamu kama ‘alimtum.” (O, Allah, trimite salutări asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis salutările Tale asupra urmașilor lui Avraam, și trimite binecuvântarea Ta asupra lui Mohammed și asupra urmașilor lui Mohammed, așa cum ai trimis binecuvântări asupra urmașilor lui Avraam în toate lumile. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție,

iar salutul este așa cum ați învățat.)”

Așadar, aceste cuvinte, cele asemenea lor și altele care sunt demonstrate că vin de la Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt cele pe care se cuvine ca un musulman să le folosească în invocarea binecuvântărilor și a păcii asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta deoarece Mesagerul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este cel care cunoaște cel mai bine dintre oameni ceea ce este adecvat a fi folosit în privința sa, așa cum el cunoaște cel mai bine dintre oameni cuvintele care se cuvin a fi folosite în privința Domnului său.

Cât despre cuvintele complicate și inovate, precum și cuvintele care pot avea un înțeles incorect, asemenea expresiilor menționate în întrebare, nu se cuvine a fi folosite, deoarece sunt complicate și pot fi interpretate cu sensuri false, pe lângă faptul că sunt contrare cuvintelor pe care le-a ales Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și pe care a sfătuit comunitatea sa să le folosească. El este cel mai știutor dintre creaturi, cel mai sincer sfătuitor și cel mai departe de folosirea cuvintelor complicate, asupra sa fie cele mai alese binecuvântări și pace de la Domnul său.

Acestea fiind spuse, sper ca dovezile pe care le-

am menționat în explicarea adevărului Tauhid-ului, a adevărului Șirk-ului, a diferenței dintre ceea ce urmau primii politeiști și politeiștii de mai târziu în această privință, precum și în explicarea modului prescris de a invoca binecuvântări asupra Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), să fie suficiente și convingătoare pentru cel care caută adevărul. Iar cel care nu își dorește să cunoască adevărul, acesta își urmează propriile poftes. Allah Preaînaltul Spune:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

„Iar de nu-ți vor răspunde, să știi că ei urmează doar poftesle lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftesale fără o călăuzire de la Allah? Cu adevărat, Allah nu-i călăuzește pe cei nelegiuți.” [Coran, 28:50].

Astfel, Allah Preaslăvitul a evidențiat în acest Verset nobil că oamenii, în ceea ce privește îndrumarea și călăuzirea, precum și religia adevărului cu care Allah l-a trimis pe profetul Său Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), se încadrează în două categorii:

Unul dintre ei: cel care răspunde lui Allah și Mesagerului Său.

Iar al doilea: cel care își urmează poftesle; apoi,

Allah Preaslăvitul a înștiințat că nimeni nu este mai răătăcit decât acela care își urmează poftele fără călăuzire de la Allah.

Așadar, Îi cerem lui Allah Cel Plin de Măreție să ne protejeze de urmarea dorințelor deșarte și să ne facă pe noi, pe voi și pe toți ceilalți frați ai noștri să fim printre cei care răspund Chemării lui Allah și a Trimisului Său (Fie ca binecuvântările lui Allah și pacea Sa să fie asupra sa), care cinstesc Legea Sa și care avertizează împotriva a tot ceea ce contrazice Legea Sa, precum inovațiile și dorințele deșarte... pentru că El este Cel Generos.

Și Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, Profetului nostru Mohammed, și asupra neamului său, a companionilor săi și a celor care îi urmează în bine până în Ziua Judecății.

Avertizare împotriva inovațiilor în religie
‘Abd al-‘Aziz ibn ‘Abdullah ibn Baz

1079770, - 00/07/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

